

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor

Să vă sculați și să auziți cuvântul Meu, fiilor copii. Vorbirea Mea cu voi vă ține ai Mei, și Mă ține pe Mine cu voi. Aceasta este statul Meu cu omul. Amin. Așa trebuia să rămân Eu cu omul după ce l-am făcut. Dar iată, fericirea omului l-a deprins pe om să nu mai tragă spre fericirea Mea cu el. Nu mai este omul învățat să fie cu Mine, iar fericirea lui este cea mai mare tristețe care îl înșală pe om și îl face să uite de bucuria Mea cu el.

O, fiilor copii, urechea Mea se deschide în voi ca să se deschidă urechile voastre și să auziți cuvântul Meu. Aduceți în cartea Mea cuvântul Meu, că el e hrană vie pentru tot sufletul care iubește statul lui cu Mine, adevărata fericire a omului. Una este să vin Eu la om, și alta este să vină omul la Mine. Una este să Mă dau Eu omului, și alta este să Mă cumpere omul de la cei ce Mă vând.

E jale mare pe pământ. Nimeni nu veghează, nimeni nu se teme, și dacă se mai teme cineva ca să alerge la Mine, omul știe un singur drum spre Mine, și se duce la cei ce Mă vând, și așa dă să vină spre Mine la durerea lui. Când omul n-are dureri și încercări, nu caută spre Mine, că își are fericirea lui, dar ea este dușmană pe om. Un singur dușman are omul: păcatul. Păcatul îl bate pe om de șapte mii de ani. Păcatul îl pedepsește pe om în vremea păcatului, căci omul fără de veghe e om pedepsit de păcat. Nimeni nu-l pedepsește pe om decât păcatul, dar iată, omului nu-i este teamă de păcat, căci păcatul are față ascunsă, dar el este pedeapsă pentru rătăcirea omului. Fiul cel rătăcit când și-a luat partea lui de avere și și-a risipit-o în desfrânări, aceasta a fost pedeapsa lui pentru lipsa de veghe, pentru lipsa de iubire, căci nimeni nu poate pedepsi pe om pentru lipsa iubirii decât păcatul, care se face plată pentru semeția din om.

O, fiilor copii, Mă doare de omul care este necăjit la suflet. Omul necăjit aleargă la Mine și nu Mă găsește. Cei ce Mă vând nu Mă pot da omului necăjit. Fecioarele care n-au vegheat dacă s-au dus la cei ce Mă vând ca să-și cumpere untdelemn pentru candelă, au rămas afară din odaia nunții. O, cei ce Mă vând nu Mă pot da omului. Omul necăjit de păcate nu mai are unde să Mă găsească, căci cei ce Mă vând nu Mă au. Rar om păcătos care să-și zică în sine: „*Mă voi întoarce la Tatăl meu, că e foamete pe pământ*“. Rar om care să se lase de păcat, fiilor copii. Omul nu trebuie să dea să Mă cumpere, ci trebuie să se lase de păcat, ca să Mă dau lui apoi, și să Mă fac fericire a lui, căci necăjit este omul păcătos, fiilor. Adevărata fericire a omului este starea cea de umilință care vine de la sfințenia duhului și a sufletului și a trupului omului. Cel ce stă cu Mine nu se crede și nu se dă sfânt, că acela are ca pază smerenia minții. Cel sfânt nu cade cu mintea, că el stă cu Mine, și nu cade cel ce stă cu Mine. Cine cade, cu mintea cade, și când cade, își face mintea duh rău, și așa cade.

O, fiilor copii, Eu am zis că am venit să fac din om, copil, căci omul-copil scapă de pedeapsă. Și am zis: nimic și nimeni nu-l pedepsește pe om decât păcatul, dar omul-copil scapă de pedeapsă. O, nu știe omul de ce vă zic Eu fii-copii. Mă sprijin cu voi pentru venirea Mea. Îmi desfac urechea Mea din voi ca să se desfacă urechile voastre și să auziți cuvântul venirii Mele și să-l puneți pe pământ, și vă numesc fii-copii. Omul-copil este omul curat la simțuri și la minte, și pe acela îl folosesc Eu pentru Mine și pentru venirea Mea la oameni, căci calea Mea de la Tatăl la oameni trebuie să fie cale sfântă ca să pot Eu merge pe ea. Iată, nu copiii sunt cei ce-Mi plac Mie, ci omul-copil este cel ce Mă bucură, cel ce Mă mângâie cu statul Meu în el.

Omul-copil nu-Mi este dator, că este fiul Meu, fiu-copil este, iar fiii sunt scutiți de datorii. L-am întrebat pe Petru: «*Cine dau dări împăraților? Fiii lor, sau străinii?*», iar el Mi-a răspuns: «*Străinii, Doamne*». «*Așadar, fiii sunt scutiți*».

Iar Eu am spus: E jale mare pe pământ. Se duc oamenii necăjiți la cei ce Mă vând, la cei ce iau dări de la oameni, și oamenii sunt străini de Mine și sunt străini de împărații lor care Mă vând lor pe bani așa cum M-au vândut iudeii când M-au dat să mor pentru viața lor, că ei n-au auzit de la Mine când am spus: *«Cel ce caută să-și scape sufletul, acela și-l va pierde»*.

O, fiilor-copii, oftez cu mare durere, cu mare jale. Nimeni nu-și mai pierde, nimeni nu-și mai pune sufletul pentru Evanghelia Mea, pentru viața Mea ca s-o dea oamenilor și să aibă oamenii viață și lumină și ridicare și mângâiere de la Mine prin cei ce-și pun sufletul pentru viața Mea în om. Cei ce Mă vând și-au făcut prăvălii peste tot și s-au așezat cu ele în calea oamenilor, iar cei necăjiți pentru păcate se duc la prăvălie să caute mângâiere de la Mine, dar nu să caute întoarcere așa cum a căutat fiul cel risipitor după ce a fost pedepsit și bătut de păcat. Cei ce Mă cumpără de la cei ce Mă vând nu pot intra în sala nunții Mele, căci Eu cât am stat pe pământ n-am primit la Mine pe cei ce Mă aveau de la negustori, ci i-am primit pe fii, iar fiii nu sunt datori, și ei nu cumpără și nu vând, căci sunt fii. Amin.

Să audă omul de la voi cuvântul Meu care se dă în dar celui ce aude ca să vină și să se facă copil pentru împărăția Mea dacă vine. Iar voi stați copii, căci copiii sunt scutiți de datorii, sunt scutiți de vină și nu mai caută să-și cumpere nevinovăția, iar Eu am grijă de ei și lucrez cu argații Mei și Îmi țin fiii la sân și îi mângâi, căci fiii-copii sunt mângâierea Mea. Cine stă în haina nunții se face Mie cale de la Tatăl la oameni ca să-i strig și să-i îndemn să se întoarcă la Tatăl. Cine sunt cei ce-L recunosc pe Tatăl? Sunt fiii; fiii care-L bucură pe Tatăl, fiii care șterg lacrimile Tatălui, durerea Tatălui, care vine de la cei ce rătăcesc fără de veghe, fără de iubire. Fii-copii voiesc să am, și să-i iau și să-i pun pe ranele Mele ca să Mi le vindec. Amin.

O, de s-ar întoarce păcătoșii la sfințenie, M-aș da lor cu zile de nuntă, așa cum a dat Tatăl vițelul cel mai gras pentru ospăț când s-a întors la El fiul cel fugar, care n-a mai voit vrednicie de fiu, și a voit să fie primit ca un argat, ca să aibă ce mânca. O, de ar veni să mănânce de la Mine cei păcătoși, le-aș da din hrana Mea și M-aș bucura cu voi de întoarcerea lor.

O, fiilor copii, dați păcătoșilor din hrana Mea cu voi, ca să vadă că-i chem și să vină cu umilință, și Eu să le dau de la izvor. Izvorul nu-i cere omului nimic când bea din apa lui, dar omul care ia de la izvor ca să vândă, acela nu Mă poate da pe Mine omului.

O, fiilor-copii, dați izvorul Meu oamenilor, că Eu Mă dau celor necăjiți ca să-i îndemn spre Mine. Amin, amin, amin.

29-01/11-02-2001